

ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

Молодь будь-якої країни є її майбутнім, на яке завжди покладаються великі надії щодо розвитку держави. Зміцнення української держави зумовлюється не лише вирішенням правових та економічних питань, а й підготовкою висококваліфікованих кадрів, здатних правильно вирішувати завдання сьогодення на своєму робочому місці. Саме робота повинна сприяти самоствердженню молодих спеціалістів та досягненню професійних висот у майбутньому.

Проблема працевлаштування молоді є однією з найактуальніших і постає доволі гостро в наш час. До початку 90-х років кожному студенту після закінчення ним навчального закладу надавалось державою робоче місце, зараз же забезпечується роботою з боку держави лише кожен п'ятий випускник. Це зумовлюється рядом проблем, які існують в Україні : економічних, політичних, соціальних тощо. Але не лише державу слід звинувачувати у безробітті молоді. Доволі часто трапляється так, що особа сама з тих чи інших причин не виявляє бажання працювати. Яскравим прикладом цього є молоді люди, яких не влаштовує « мізерна» заробітна плата.

Багато молоді мріє про престижну, цікаву і високооплачувану роботу одразу ж після закінчення ВНЗ, не оцінюючи об'єктивно свої знання і уміння. Крім цього, високий відсоток студентів при закінченні навчання роблять висновок, що дана професія з певних психо-фізіологічних чи соціально-психологічних причин їм не підходить. Таким чином держава втрачає частину підготовлених кадрів. Причину цієї проблеми, на мою думку, слід шукати, насамперед, в системі освіти, адже не кожна особа в 17-річному віці після закінчення школи може обрати професію, яка буде відповідати її характеру та внутрішнім якостям.

Ще однією реальною проблемою працевлаштування молоді є відсутність попиту на певні професії, що тягне за собою неможливість працевлаштування. Ринок праці перенасичений певними. А з іншого боку, в деяких, так званих, неprestижних галузях (наприклад: швеї, прибиральники, сантехніки, лісники) не вистачає працівників.

В наші дні доволі складно знайти роботу молодим спеціалістам, які не мають досвіду роботи. Це зумовлено тим, що навчальні заклади дають студентам лише теоретичні знання, а застосування їх на практиці потребує особливого підходу та розуміння.

Таким чином, можна зробити висновок, що проблем, з якими стикається молодь після закінчення навчання безліч і всі вони потребують особливого розгляду і вирішення. Держава не залишає це питання без розгляду і на певному рівні впливає на процес працевлаштування молоді. Так, існує ряд нормативно-правових актів, які посилюють гарантії забезпечення роботою молоді. Зокрема, це Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», Закон України «Про забезпечення молоді, яка отримала вищу або професійно-технічну освіту, першим робочим місцем з наданням дотації роботодавцю», Закон України «Про зайнятість населення» та багато інших.

Отже, потрібно вжити заходи, які забезпечили б ширшу обізнаність молодих людей у різних професіях і врешті спрямувати людину в "правильне русло". У цьому аспекті значну роль відіграє запровадження державних програм підтримки молоді, стимулюючи цим самим творчу активність. Варто також активно залучати засоби масової інформації та інтернет-ресурси, які сьогодні є основними комунікативними засобами. Це забезпечить вищий рівень поінформованості та допоможе людині визначити напрямок, в якому вона прагне надалі працювати і реалізовувати себе, при цьому користь буде не лише для неї, а й для розвитку країни. І для того, щоб остаточно проявити себе як державу з ринковою економікою, сьогодні перед Україною постало завдання у забезпеченні робочим місцем майже кожного, хто до цього прагне, зокрема молоді.

Література:

1. Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» N 2999-ХІІ ([2999-12](#)) від 05.02.93, ВВР, 1993, N 16
2. Закон України «Про зайнятість населення» від 1 березня 1991 р. №803-ХІІ // В редакції Закону №662-ІУ від 03.04.2008 р.